

in 7

novine učenika zrenjaninskog Internata

RAVNICA

ZORA JE PROBUDI JUTARNJOM ROSOM
SUNCE OBASJA TOPLINOM SVOJOM
JUNAČKI TRPI RADOVE POLJSKE
DOK JE PONOSNO NAZIVAM
RAVNICOM MOJOM.

PROSTRANA JE , PLODNA , LEPA
NENADMAŠNA KLASJEM ŽUTIM
SEM BANATA , BAČKE , SREMA,
NIKO TAKVE ZEMLJE NEMA.

KROZ RAVNICU RODNU MOJU,
PLAVA REKA MIRNO TEČE
KRAJ NJE SU MI LEPI DANI PROŠLI
I SEĆAM SE TE LJUBAVI
ŠTO SE DESI ONO VEĆE!

SANDRA MILOVANOVIĆ

6. XI dan doma

2002 novembar

BIO JEDNOM JEDAN.....

Najveće iznenađenje , ravno šoku, desilo se proteklih meseci u domu. Nadležni organi stvaraju novu mrežu ustanova i razvijaju nove, humanije oblike zaštite dece. Mi, malobrojni, stambeno i prostorno tesni odmah smo bili na udaru i nalog sledi sa se polako gasimo. Ali, umesto laganog gašenja i transformisanja u nešto novo i humanije, kako se popularno zove altrnativno, mi smo se gotovo ugasili. Kao mali plamičak domskog smeštaja ostali msu nam Sandra i Ervin i sa njima Nada i Jelena.

Ulazimo na domska vrata, hol je tužno prazan, tišina. Nema graje male dece, igre, guranja, trčanja. U njihovim sobama ozbiljni internačani, novi poster na zidovima. Nedostaje jutarnje trčanje u vešeraj sa prljavim i rasparenim čarapama, nevoljnog ustajanja i posle niza buđenja vaspitača noćnog, dnevnog, matičnog, Glavnog, socijalne, psihologice, zatim medicinske i "hajde zakasničeš u školu", "vreme je za učenje", gladnog i bućnog ulaženja u trpezariju, prelaženja reda, guranja, klikera od hleba, dobacivanja, osmeha sa peticama i dvojkama i po koja suza zbog nepravdi života, priredbi gde zajedno pevamo "Zaboravljeni", najlepšeg četvrtka sa džeparcom, drugarstva do groba, zajedničkih letovanja.....

Raspršeni kao latice maslačka odoše u Sombor – Darko, Pustajić, Goran, Dule, Dušica, Zoli, Branko, Jelena i Elvira, u Novi Sad i Dečje selo – Zorica, Zvonko, Tina i Saška, u Melence—Strahinja, Ankica, Valentina, Maja Dragan i Monika, u Beograd—Maja, Ivana, Bojana i Sabedin i Ružica. Kući se vratili.. Milica, Micić, Kardoš, Ognjanke, Tordajke, Miroslav, Ivan, Dalibor, Sandra, Nikola Radovan, Kori, Livija i Tibi. Kod tetke.. Slađa i Nadica. U Ašanju Sandra Subotički a pridružila joj se Ružica. Udale se Cucinka i Mirjana. Mršić postao internačanin.

Kako im je sada ?

Tina i Saška nas obaveštavaju o peticama i super im je, Zvonko je posle nedelju dana bio, kod direktora na razgovoru, Zorica se bori sa bolešću, Pustrajić daje golove za FK "Spektar", Darko razbija loptice i pobeđuje vaspitače u stonom tenisu, Micić je postao kućevlasnik, Maja će biti beogradska frizerka, Sabedin traži svoje srodnike i najpopularniji je momak u domu, Sandra šije a Ružica radi na poljoprivrednom imanju, Jelena H. Vodi priredbe i stalno je zaljubljena, Petrović je somborkama najlepši, Maji i Draganu se pridružil

mlađa braća pa su Đulinci na okupu, Milica pravi hamburgere i mašta o Grčkoj, Ivan i Dalibor uspostavljaju pokidane veze sa hraniteljicama, Radovan od bake putuje u školu , o Tordajkama brinu i tata i tetka, Ivana i Bojana upoznaju beogradski život i momke, Livija i Tibi savladaju crnogorski jezik i želju da zaplivaju u već hladnom moru u Ulcinju., Miroslav uči za bravara, Nadica je u novim zvončarama ušuškana kod tetke, Slađa ratuje sa Radicom, Sandra i Nikola Anđelković sa mamom stvaraju toplo porodično gnezdo, Ognjanke redovno telefoniraju i sa mamom su, Kori i Kardoš putuju od kuće u školu, Dule isteruje svoju pravdu , Dušica je stekla nove simpatije i drugarice, Zoli tih i miran našao je svoj kutak u novom domu, Strahinja je stekao brata i druga i sestru i drugaricu i svoj bicikl, Goran se popravio i ne skita, Ankica i Valentina uče slova kod logopeda, a Moniku hvale u zabavištu.

Cucinka svakodnevno sa salaša ide u školu, a Mirjana kreči i uči se domaćinskim poslovima. Mršić je malo domac, a malo internačanin i glavni majstor za krevete.

Sandra Milovanović je upisala drugu godinu na Višoj, a Ervin Nemet se uozbiljio i naglo odrastao, čeka jun pa u Ulcinj.

A Vaspitači?

Sređoje i Žuža uživaju penzionerske dane , Jovanka čeka bebu, Olja ima malu Sanju, Slavica je sa decom u "Njogošu", Branko u Stajicevu, a Jasmina u Melencima, Vera traži novi posao, Slavka i Sonja vaspitavaju internačane, noćne Ružica i Ljilja čuvaju snove internačana i još dva domca, medicinska Sneža otvorila kafić "Na zdravlje", tetkice i dalje rade svoj posao, Jela iz vešeraja povremeno otplače tišinu u Domu.

U posetu nam dolaze naša bivša deca—Makica i Maja sa bebama, Ivan sa pričom o vrućem hlebu, Kulić o novom poslu i svojoj kući, Nela o prekidu studija, Sava o oranju i setvi sopstvenim traktorom, Riđi o vojničkim danima, Trbička o novim ljubavima-"ovaj je baš pravi vaspitačice", Tomička o svom novom domu i Radovanu, a izdaleka stižu vesti o braći Kunovac savladali su novi jezik i puteve novim sportskim autima, ali ne i nostalgiju za JUGOM.....

ZA UTEHU DECI JE UGLAVNOM DOBRO, A KAKO JE NAMA, O TOME DRUGI PUT.

JELENA

Adaptacija na internat

Posle dugog toplog leta, kada smo se svi tako lepo izležavali na nekoj tamo obali (mora ili reke – nije važno), ili šćekali po izgubljenim šumama naše ili tuđe zemlje, ipak je došao i taj neizbežan 1. septembar (dan useljavanja u internat). Niko od nas nije ni bio svestan koliko je bilo super celo leto uživati u svim blagodetima doma svog, sve dok nije bio prinuđen da se uklopi u novonastalu situaciju... Našu voljenu zgradu internata zatekli smo u nešto gorem stanju nego što smo je u junu ostavili... Novo – stare sobe su nas dočekale širom otvorenih vrata (koja nisu mogla da se zatvore). Neke su bez ogledala, što još i može da se podnese u muškom krilu, ali, ljudi, kako mislite da se devojke šminkaju bez ogledala? Zatim i zapušeni lavaboi... Kao da smo krivi što kafa ima taloga... Vaspitači se žale na neurednost soba, a zaboravljaju da se s' jednom metlicom i dve lopatice ne može počistiti celo krilo. Noć u internatu je još teža. Ne samo da treba iznova da se naviknemo na hrkanje i buncanje svojih cimera(cimerki), već su se i naši dobri novo – stari napukli, ili već polomljeni kreveti postarali da nam svako veče škriputaju drugu uspavanku.

Da u internatu imamo i romantike, dovoljno je reći da su nam prljave tušaone uvek osvetljene (SAMO) mesečinom, pa kao rezultat mi noću mesečarimo po tuđim sobama i planinarimo po hodnicima oplemenjenim umetničkim skulpturama (cevi, vodokotlići, šperploče,... koje cele godine preskačemo). Red za tuširanje je uvek ogroman, ali ne i količina tople vode u našim bojlerima i tu nastaje problem koji se rešava tuširanjem hladnom vodom. Kao posledice javljaju se razne upale, prehlade i viroze, koje nas na nedelju dana vraćaju svojim kućama. Kada se tako orni vratimo sa bolovanja, imamo gomilu propuštenog gradiva koje treba naučiti. Ali gde? Naša omiljena učionica pretvorila se u kantu (u koju niko ne navraća, pa i ne predstavlja problem) i TV-salu (koja je prepuna u svako doba!). U sobama je suviše hladno za učenje, a kako i ne bi bilo kad' nas greje jedna petina radijatora i duva promaja (prozori se ne mogu zatvoriti!). Znači, od učenja = jedno veliko ništa! Naučno je dokazano da ne može da se uči na prazan stomak, ali izgleda da našim tetkicama nije stalo do naših ocena. Osim što imamo poboljšani jelovnik – salata sa prilogom muva, pasulj u kome mravi uče da plivaju... naš život u internatu teče i teče... Posle mesec dana smo se prilagodili, zahvaljujući dobrom druženju...; ali nam ipak nedostaju bivši četvrtaci, posebno Marko Pašajlić i Danijel Mesaroš, kao i dragi vaspitači – Milica, Gaja i Brnjoš...

Lidija i Ceca

FOTOGRAFIJE IZ NAŠE STVARNOSTI

sastanak u učionici

veoma mrtva priroda

nije ono što mislite...

*Nepravdu mrze i oni koji je čine. Latinska poslovice

anketa

ŠTA SLAVIMO 6. NOVEMBRA

Ovim trik pitanjem priupitali smo ceo internat, a odgovore koje smo dobili prosto su fantastični...

- Dan borbe protiv side
- Dan nezavisnosti Rumunije
- Dva meseca i četiri dana
- Tri meseca u ovom šugavom internatu
- Dan zaljubljenih
- Osvanuće novog dana
- Jer sredom se, zar ne, jedino slažemo...
- Uskrs u sredu
- Kineska nova godina
- Da nije Slađin rođendan?
- Rušimo internat, počevši od sobe 28
- Kopamo jevrejsko groblje
- Dan mrtvih
- Slava svih svetaca
- Sredom ja ne moram da čistim, počistiće Neša
- Smuvaću Baneta
- Ne znam
- Zar bi trebalo nesto da slavimo?

Da! Trebalo bi da slavimo "DAN DOMA", ali to nikome od nas nije važno važno je samo da ćemo dobiti bolji ručak!

Lidija i Jelena

B. K. O

Do šestog novembra
Vide mi se sva rebra.

Šesti novembar je dan
Kada nam se ostvaruje san.

Novembar šesti –
Ala ćemo JESTI!

Šesti novembar je internatska slava,
Svašta ćemo raditi – na to imamo prava.

Sedmog novembra vaspitače će boleti glava,
Jer slaviše i bejaše im "strava".

Kraj sada dolazi polako,
Jer oglasneo sam jako!

Jedva čekam novembar šesti, samo
Da od gladi ne završim u nesvest!

F&N

Ako ovo ne izađe u novinama, mislim stvarno

IZVEŠTAJ SA SAJMA KNJIGA

Po završetku Međunarodnog Sajma knjiga u Beogradu preporučujemo, za slobodne trenutke, nove, stare knjige:

1.SVET BIBLIJE Stari i Novi zavet, najčitanija knjiga na planeti, najsavršenije izdanje Svegot pisama kod nas tehnički urađena po najvišim svetskim standardima. U ovom izdanju Bibliji pristupamo iz svih mogućih uglova: istorijskog, prirodno-naučnog, filozovfskog, psihološkog, sociološkog,... Duhovna vrednost sveta Biblije je neizmerna. Ona je, ne samo značajan i neiscrpan izvor svih dela iz istorije, književnosti i istorije umetnosti, već visoko podiže obrazovni nivo i svestranost svakog čitaoca. Izdavač je Bogoslovski fakultet u Beogradu. Izdanje finansirano iz Hilendarskog fonda. Povez je tvrd; u dva toma; 520 strana u punom koloru, sa preko 3000 ilustracija i reprodukcija u boji.

2.Pavić Milorad:"Hazarski rečnik" - Ovo je roman - leksikon savremenog srpskog književnika, najčitanije i najprevođenije delo savremene Srpske književnosti. Potvrdu izuzetnosti ovog dela, najboljeg srpskog postmodernog romana daje i anketa BLIC NEWS-a 02. X. 2002. god, koju su realizovali eminentni pisci i kritičari sa čitaocima. Izdavačika kuća iz Beograda "Dereta" preporučilo je na održanom Međunarodnom sajmu knjiga tri knjige najlepših priča istog autora:"Vrata sna","Priča o travi i druge priče.,""Devet kiša i druge priče..." Isti izdavač nam nudi Pavićeve drame za koje kaže da ne moraju da se igraju da bi se razumele. U jednoj su knjizi:"Krevet za troje, Dve interaktivne drame, Stakleni puž. U luksuznom izdanju velikog formata, tvrd povez od istog izdavača stiže:"Živopis Milorada Pavića", čiji je autor Radovan Popović.

3.Naš jedini književnik nobelovac, Ivo Andrić (1892.-1975.), KAO dar izdavačima "Prosveta" dobija najkompletnije izdanje Sabranih dela. Do sada su postojala izdanja u 17 knjiga. Ovo izdanje sadrži, sad prvi put, Andrićevu doktorsku disertaciju: RAZVOJ duhovitog života u Bosni pod uticajem turske vladavine. Tehnički je solidno izdanje; tvrd povez, ćirilica, format A5. Od istog izdavača preporučujemo najugledniji i najstariji beogradski književni časopis, koji je napunio 50 godina neprekidnog izlaženja:"KNJIŽEVNOST".

bibliotekari

OSTROG

U okviru istorijske sekcije za drugi jun u 20 h zakazan je polazak pod Ostrog. Svaka priča o Ostrogu me je oduševljavala toliko da sam iskreno želela da ga posetim. Zahvaljujući upornosti uspela sam da ubedim mamu da podrži moju želju. Od tad' sam s' nestrpljenjem čekala drugi jun. I sam taj datum je činio skoro srećnom kao i poseta Ostroga, jer je ukazivao da je kraj školske godine blizu.

Vreme koje je trebalo da prođe bilo je prava mala večnost.

Konačno je došao čas polaska. Svi smo se ukrkali i bus je krenuo. Atmosfera u busu je bila neočekivano dobra. Nismo se međusobno poznavali, ali to nam nije smetalo da cele noći pevamo, šalimo se i zajedno radujemo. Pred zoru su deca iz Vojvodine počela da se oduševljavaju predivnim prizorima Crne Gore. I najednom svi smo u glas izgovorili: "Ostrog!". Naime, Ostrog se tog trenutka mogao nazreti pogledom daleko i visoko u stenama. Za sve nas ova slika je bila neverovatna. Odjednom je zavladała tišina. Čuo se samo profesor koji nam je pričao još jednu od mnogih priča o Ostrogu. Dok smo prilazili Ostrogu bili smo srećni jer smo skoro ostvarili svoju želju, ali svaki pogled na provaliju pored uskog puta izazivao je strah. Nakon ove bure osećanja iskrkali smo se u donjem manastiru. Svi smo bili presrećni jer smo stigli na cilj i stali na sigurno tlo. Ubrzo smo svi zajedno krenuli ka gornjem manastiru. Ovaj relativno dug i nepristupačan put, uz smeh i šalu prešli smo za manje od jednog sata. Smestili smo se u konake i krenuli u obilazak manastira. Svaki deo je bio poseban doživljaj za mene. Oduševila me je svaka freska, ikona i svi ljudi iz manastira. Dok sam razgledala suvenire osećala sam miris tamjana i slušala svetovnu muziku. Sve mi je izgledalo tako čisto i sveto. Popodne smo saslušali službu i zapalili sveće. Nakon toga smo do dugo u noć sedeli pod stenama i razgovarali. U vreme spavanja, ne samo da su konaci bili prepuni, nego je i veliki broj ljudi spavao pod vedrim nebom. Sledeću zoru smo dočekali budni. Odslušali smo jutrenje u donjem manastiru i krenuli. U povratku smo još jednom videli kanjon Morače, obišli Mileševu i Moraču i prepuni utisaka nastavili put. Do Zlatibora smo razgovarali i razmenjivali utiske. Ubrzo smo savladani snom i umorom zaspali. Probudivši se, videli smo ravna polja, a to je značilo da je naše putovanje na samom kraju.

Ovo putovanje mi puno znači. Upoznala sam do tad' meni nepoznat svet, stekla iskustvo i nove prijatelje i, naravno, zahvaljujući ovom putovanju uverila sam se da istorijske sekcije mogu biti veoma interesantne.

Milaković Marijana

SAMOUBISTVO

Njegova moralnost zavisi od svake individue ponaosob.

-Samoubistvo kao posledica trenutka slabosti.

-Samoubistvo kao ekstremno bežanje od stvarnosti.

-Psihički labilne osobe koje se suoče sa, za njih, nesavladivim problemima (situacijama) nalaze izlaz u samoubistvu.

-Samoubistvo zbog voljene osobe.

Ne možemo gledati na samoubistvo jednakim očima kod svih ljudi. Tako nije isto kada samoubistvo izvrši mentalno poremećena osoba i kada to uradi u neku ruku prihički zdrava osoba kojoj samoubistvo predstavlja jedini izlaz.

Put do samoubistva kod većine ljudi najčešće izgleda ovako:

Na samom početku kada se osoba suoči sa malo većim problemima može se javiti samo bezazlena ideja o samoubistvu. I sada svaki sledeći put kada se osoba suoči sa nekim problemom ova ideja o samoubistvu sve češće se javlja kao jedna od mnogih solucija za rešavanje datog problema. Samoubistvo nastupa onda kad se sve moguće varijante za rešavanje problema odbace, a samoubistvo ostane kao "jedini mogući" način za njegovo rešavanje.

Neki psiholozi prave razliku kada je u pitanju pokušaj samoubistva i kada je ono realizovano.

Za osobe koje su pokušale da izvrše samoubistvo se smatra da one u suštini negde duboko u sebi i ne žele da oduzmu sebi život već tim pokušajem samo žele da pozovu okolinu u pomoć.

Lidija

Zbogom mojih petnaest godina

Dugo posmatram tih nekoliko reči na papiru, dok kroz glavu prolaze mi misli. Zatvaram oči, jer hoću da se setim sebe i prvih školskih **dana**.

Pred očima mi slika mojih drugova tek izašlih iz zabavišta, a sada momci i devojke - petnaestogodišnjaci. Stoje tu, kraj mene, bezbrižnih pogleda, ali znaju kao i ja, da je došao kraj. Kraj sreći koju smo svi zajedno gradili dugih osam godina. Želeli smo da se cenimo po pravdi, a cenili smo se po srcu. Sada se opraštamo, mada nismo svesni koliko smo značili jedni drugima. Nekada uplašeni prvaci, a sada mladi ljudi spremni na sve, osim na rastanak. Koliko je samo suza proliveno? Koliko je samo straha prošlo kroz svaki atom naših nejakih tela, ali i zadovoljstva i iskrenih ljubavi? Koliko smo se samo trudili da se otrgnemo iz tih klupa, koje su rasle zajedno sa nama, a sada se čvrsto držimo za njih, ne bi li bar na trenutak zaboravili budućnost i ostali večno mladi. Verujem da niko kao mi, petnaestogodišnjaci, ne bi bio toliko ispunjen srećom i zadovoljstvom, jer smo pustili vreme da slobodno teče i da nas nosi na svojim krilima **sreće**.

Vreme radi za nas, a to je najvažnije. Za nama se zatvaraju vrata detinjstva. Rastajemo se sa srcima punim ljubavi jedni prema drugima i sa željom da se ne zaboravimo. Oprostićemo se i hrabro zakoračiti u nov' **život**.

Tamara Međeši

PROGRAM ZA DAN DOMA

VREME DEŠAVANJA

1. Cik zore
2. Doručak
3. Prepodne
4. Ručak
5. Popodne
6. Veče
7. Noć

RADNJA

Teško ćemo ustati
Možda i doručujemo
Leći ćemo na knjigu
Sad' ćemo saznati da li je zaista dan doma
Dremanje ili škola pitanje je sad!?
Čeka se priredba, žurka, bilo šta, čeka se...
Prva noć dana doma mog...Šta li će mi doneti?

IZVEŠTAJ SA TURNIRA

Kao i svake godine povodom Dana doma organizovan je turnir u fudbalu. Učestvovalo je 5 ekima, igralo se po sistemu svako sa svakim. Sudio je vaspitač Krža.

Polufinale se igralo 9. X 2002. god u 15 h. "Četnici" – "Padina" 5 : 0, u 15:45 h "Teletabisi" – "Alkohol Junajted" 6 : 1, finale u 16:30 h – "Četnici" pobedili "Teletabise" 2 : 0!

Znači, pobednici domskog turnira u fudbalu za ovu godinu je ekipa "Četnika". I na kraju mala napomena – ne eksperimentišite sa alkoholom (čak ni u nazivu ekipe) – DRASTIČNO ĆETE IZGUBITI!!!

Stojkovski Milan

Internatski meny za sve prilike

Doručak – preskoči ili prespavaj, bolje za tebe!

Ručak – bolje jedi jer ne možeš gladan u školu!

Večera – došli cimeri sa vikenda, doneli samo stvari, od klope ništa: bolje lezi, spavaj i čekaj kad' ćeš kući!

Aksić Jovanka

mudrosti sa zida

*Poljubac je jedini način da se nađe zajednički jezik!

*Kad' anđeli postanu zli, kad' okeani presuše svi, kad' srce prestane goreti, ja ću te prestati voleti!

*Na muškarcima je sve veštačko samo su prirodno glupi!

*Iako sam daleko, iako ti ne pišem, iako kazaljke nisu sklopljene, znaj da uvek, ali baš uvek mislim na TEBE!

